

CON TÀU THỜI GIAN

Loài Người trên mặt địa cầu,
Như cùng trên một chuyến “Tàu Thời Gian”
Đường dài vô tận, ngút ngàn,
Con Tàu lướt bánh, miên man chạy hoài!

Lắc lư êm ái, khoan thai,
Có người chìm giấc ngủ say, biết gì!
Tưởng như vẫn đứng, không đi,
Ai hay! vùn vụt tàu phi tốc hành!

Giật mình tỉnh dậy, nhìn quanh,
Thấy phong cảnh, cứ lùi nhanh vèo vèo!
Hóa ra, Tàu cuốn mình theo,
Cảnh xưa, hồi bé tí teo, khuất rồi!

Thần tiên tuổi ngọc, vù trôi,
Hoa niên chanh cốm, một thời còn đâu!
Tuổi thanh niên, cũng qua mau,
Coi kìa, ai?... trắng phau phau mái đầu!

Ghé nhìn, bên cạnh đường tàu,
Những “cột lô-mét” thi nhau chạy lùi.
Mất hút, cột ghi số mười (10)
Cột ba mươi (30) cũng xa xôi lu mờ!

Năm mươi (50) thoáng vụt như mơ,
Chao ôi!... mới đó, mà giờ... chín mươi (90) !
Chùng như sắp tới Ga rồi!
Tới Ga, kẻ xuống, thì người khác lên.

Bạn (*) và tôi... có tiền duyên,
Quá giang cùng một chuyến, trên Tàu này.
Dĩ văn hội hữu (**) mong thay!
Thi giao trọn nghĩa!... Chia tay trọn tình!

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của tác giả: quocbao_30@yahoo.com

(*) “**Bạn**” = Độc giả thân hữu của TQB.

(**) “**Dĩ văn hội hữu**” lấy thơ văn mà kết tình bằng hữu, (Luận Ngữ: chương 12, tiết 23)

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 7700 TÁC PHẨM